

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Utskottet för internationell handel

2008/2031(INI)

24.6.2008

YTTRANDE

från utskottet för internationell handel

till utskottet för utrikesfrågor

över utvärderingen av EU-sanktioner såsom en del av EU:s åtgärder och politik inom området för mänskliga rättigheter (2008/2031(INI))

Föredragande: Vittorio Agnoletto

PA_NonLeg

FÖRSLAG

Utskottet för internationell handel uppmanar utskottet för utrikesfrågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet anser att de mänskliga rättigheterna är en väsentlig del av det förhandlingsmandat för handelsavtal som rådet gett kommissionen, och att parlamentet alltid bör vara med och definiera mandatet, särskilt med tanke på att EU spelar en nyckelroll när det gäller att främja mänskliga rättigheter och demokrati i världen, och eftersom ekonomiska och politiska sanktioner är ett viktigt medel att använda mot länder som bryter mot de mänskliga rättigheterna.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortlöpande informera det om hur sanktionerna påverkar arbetet med att nå målen och att lägga fram förslag till eventuella förändringar mot bakgrund av utvecklingen i det berörda landet.
3. Europaparlamentet anser att det är ytterst viktigt att Internationella arbetsorganisationens (ILO) bindande rättigheter för arbetstagare ingår i eventuella framtida frihandelsavtal mellan EU och tredjeländer.
4. Europaparlamentet konstaterar att rena handelssanktioner i de flesta fall har visat sig verkningslösa, särskilt om de inte införs i hela världen och i FN:s regi, och att de skadar civilbefolkningen mer än regeringarna i de berörda länderna.
5. Europaparlamentet anser att handelspartnerns ratificering av ILO:s grundläggande konventioner och FN:s konventioner om icke-diskriminering och om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor är väsentliga delar av människorättsklausulen, och att det är ett villkor för handelsavtal med tredjeländer.
6. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att ge en tydlig analys av hur effektiva de sanktioner som redan införts är och hur de påverkar EU:s handelsförbindelser.
7. Europaparlamentet anser att EU:s handelssanktioner inte bör påverka hela samhället, utan att de i större utsträckning bör riktas mot de ekonomiska intressena hos de enskilda personer eller privata och/eller statliga företag som direkt eller indirekt bryter mot de mänskliga rättigheterna och demokratin och inte bestraffa befolkningen, särskilt inte de delar av samhället som ger landets fattigaste invånare en möjlighet att tjäna sitt uppehälle.
8. Europaparlamentet anser att sanktionerna också bör riktas mot ekonomiska sektorer som utgör en strategisk inkomstkälla för de regeringar som bryter mot de mänskliga rättigheterna, och som därmed ger dessa regeringar en möjlighet att hålla sig kvar vid makten.
9. Europaparlamentet anser att EU-organen bör samarbeta nära med civilsamhället och icke-statliga organisationer i det berörda landet när det fattas beslut om sanktioner, innan sanktionerna införs och när deras effekter bedöms.

10. Europaparlamentet anser att införandet och utvärderingen av EU:s sanktioner för kränkningar av de mänskliga rättigheterna i princip inte ska ta hänsyn till eventuella skador som sanktionerna innebär för EU:s och dess medborgares handelsintressen.
11. Europaparlamentet anser att sanktioner har ett stort symbolvärde när det gäller respekten för de mänskliga rättigheterna (i och med att de är kopplade till specifika, avgränsade och uppenbara kränkningar) och att de därför inte bör upphävas förrän orsaken till att de infördes inte längre föreligger, oberoende av hur de påverkar EU:s handelsintressen.
12. Europaparlamentet anser att sanktionerna bör ändras, t.ex. från allmänna till riktade sanktioner, om utvärderingen visar att de inte har haft avsedd effekt.
13. Europaparlamentet vill att klausulen om mänskliga rättigheter och demokrati ska gälla alla nya avtal mellan Europeiska unionen och tredjeländer, oavsett om de är industriländer eller utvecklingsländer, och att den särskilt ska ingå i handels- och sektorsavtal.
14. Europaparlamentet anser att egentliga handelssanktioner bör åtföljas av andra åtgärder än rena handelssanktioner, t.ex. flygförbud, specifika embargo (t.ex. för vapenimport), förbud att resa in i EU, finansiella restriktioner, diplomatiska varningar, bojkott av kultur- och idrottsevenemang m.m. Dessutom måste samtliga medlemsstater utan undantag upprätthålla de sanktioner som införts.
15. Europaparlamentet välkomnar att de länder som har ratificerat och som tillämpar en rad konventioner om mänskliga rättigheter, arbetstagares rättigheter, miljöskydd och god samhällsstyrning enligt EU:s allmänna preferenssystem (GSP) kan beviljas ytterligare tullförmåner. Parlamentet betonar också att förmånerna enligt GSP-systemet får upphävas för de länder som inte tillämpar konventionerna.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inte lägga fram förslag om frihandelsavtal och/eller associeringsavtal – även om de innehåller en människorättsklausul – för regeringar i länder där det enligt rapporter från FN:s högkommisariat för mänskliga rättigheter förekommer omfattande kränkningar av de mänskliga rättigheterna.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka om handelssanktionerna och kriterierna för deras införande och upphävande är effektiva, att informera parlamentet om resultaten av övervakningen och lägga fram ett förslag för parlamentet om en enhetligare strategi för införande av sanktioner mot länder som kränker de mänskliga rättigheterna. Målet med strategin bör vara dels att minska de eventuella skadorna av tillfälliga sanktioner, dels att göra sanktionerna mer verkningsfulla genom att grunda dem på en detaljerad och sammansatt analys av läget i det berörda landet.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera om sanktionerna är riktade mot de ansvariga och om de tidsfrister som valts är lämpliga.
19. Europaparlamentet vill att man – om en sanktion införs mot ett land som får utvecklingsbistånd från Europeiska unionen – i regel bör prioritera riktade, s.k. smarta sanktioner och inte allmänna sanktioner som logiskt sett är oförenliga med utvecklingsbistånd.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att bedöma hur sanktionerna påverkar de berörda ländernas utvecklingspolitik och EU:s handelspolitik.
21. Europaparlamentet anser att man vid bedömningen av sanktionsåtgärderna ska ta hänsyn till eventuella sanktioner från andra aktörer och länder, framför allt Förenta staterna, som oftast handlar med de länder mot vilka sanktionerna ska införas.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda förhandlingar med länder som agerar så att Europeiska unionens sanktioner i ett land får minskad verkan.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kontinuerligt samarbeta med de länder som gränsar till det land som ålagts sanktionerna i syfte att stärka sanktionerna i den berörda regionen, både när det beslutas vilken typ av sanktioner som ska införas och när sanktionerna genomförs samt vid bedömningen av sanktionernas verkan och konsekvenserna för handelspolitiken i hela området.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	24.6.2008
Slutomröstning: resultat	+: 23 -: 1 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Francisco Assis, Graham Booth, Carlos Carnero González, Daniel Caspary, Françoise Castex, Christofer Fjellner, Béla Glattfelder, Ignasi Guardans Cambó, Jacky Hénin, Syed Kamall, Marusya Ivanova Lyubcheva, Erika Mann, David Martin, Vural Öger, Georgios Papastamkos, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Tokia Saïfi, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Iuliu Winkler, Corien Wortmann-Kool
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Vittorio Agnoletto, Jan Tadeusz Masiel, Salvador Domingo Sanz Palacio
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Małgorzata Handzlik